

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Athinon – Grekland) – Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) mot Elliniko Dimosio

(Mål C-49/07) ⁽¹⁾

(Artiklarna 82 EG och 86 EG — Begreppet företag — Ideell förening som företräder Internationella motorcykelförbundet (FIM) i Grekland — Begreppet ekonomisk verksamhet — Särskild rättighet att godkänna ansökningar om tillstånd att anordna motorcykeltävlingar, vilken följer av lag — Verksamhet som består i anordnandet av motorcykeltävlingar bedrivs parallellt med verksamhet som består i ingående av sponsrings-, reklam- och försäkringsavtal)

(2008/C 209/13)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)

Motpart: Elliniko Dimosio

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Dioikitiko Efeteio Athinon – Tolkningen av artiklarna 82 EG och 86 EG – Begreppet företag – Ideell automobilförening (ELPA) som i Grekland företräder Internationella motorcykelförbundet och som har ensamrätt att meddela tillstånd för motortävlingar – Förening som parallellt bedriver ekonomisk verksamhet såsom reklam, försäkring, ingående av sponsringsavtal och finansiering av priser

Domslut

En juridisk person vars verksamhet inte endast består i att vara delaktig i förvaltningsbeslut om tillstånd för anordnandet av motorcykeltävlingar utan även i att själv anordna sådana tävlingar och i samband därmed ingå sponsrings-, reklam- och försäkringsavtal omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 82 EG och 86 EG. Dessa artiklar utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en juridisk person, som anordnar motorcykeltävlingar och i samband därmed ingår sponsrings-, reklam- och försäkringsavtal, ges befogenhet att godkänna ansökningar om tillstånd att anordna sådana tävlingar, när denna befogenhet inte

omgärdas av några begränsningar, några skyldigheter eller någon kontroll.

⁽¹⁾ EUT C 95 av den 28.4.2007.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation (Frankrike)) – Commune de Mesquer mot Total France SA, Total International Ltd

(Mål C-188/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 75/442/EEG — Avfallshantering — Begreppet avfall — Principen förorenaren betalar — Innehavare — Tidigare innehavare — Producent av den produkt från vilken avfallet härrör — Kolväten och tung eldningsolja — Förlisning — Konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja — FIPOL)

(2008/C 209/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commune de Mesquer

Motpart: Total France SA, Total International Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour de cassation – Tolkning av artikel 1 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), rubrik Q4 i bilaga I samt artiklarna 1 b, 1 c och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (EUT L 114, s. 9) – Begreppet avfall – Huruvida kolväten och tung eldningsolja i sig eller blandade med vatten eller sand ingår i begreppet avfall? – Ansvar för producent eller innehavare av avfallet när avfallet transporteras av tredje man

Domslut

1) Ett ämne såsom det som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen, det vill säga tung eldningsolja som sålts som bränsle, utgör inte avfall i den mening som avses i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996, då ämnet används eller saluförs på ekonomiskt fördelaktiga villkor och kan användas som bränsle utan föregående bearbetning.

2) Kolväten som oavsiktligt har spillts ut i havet efter en förlisning och som blandats med vatten och sediment och som drivit längs en medlemsstats kust till dess de sköljs upp på kusten utgör avfall i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, då de inte längre kan användas eller saluföras utan föregående bearbetning.

3) Vid tillämpningen av artikel 15 i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, på kolväten som oavsiktligt spillts ut i havet och förorenat kusterna i en medlemsstat gäller följande:

— Den nationella domstolen kan anse den som sålt dessa kolväten och chartrat det fartyg som de transporterades med som avfallsets producent i den mening som avses i artikel 1 b i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, och därvid som "tidigare innehavare" vid tillämpningen av artikel 15 andra strecksatsen första delen i direktivet, om den nationella domstolen, mot bakgrund av de omständigheter som endast denna domstol kan bedöma, finner att denne har bidragit till risken för förorening till följd av förlisningen, och då särskilt om denne inte vidtog några åtgärder för att förhindra olyckan, såsom åtgärder beträffande val av fartyg.

— Om det visar sig att den internationella fonden för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja inte ersätter kostnaden för bortskaffande av avfall som orsakats av kolväten som oavsiktligt spillts ut i havet, eller att en dylik kostnad inte kan ersättas på grund av att kostnaderna för olyckan har nått ersättningstaket för skadan, och att, med tillämpning av de begränsningar eller undantag från ansvar som föreskrivs, en medlemsstats nationella lagstiftning, inbegripet den rätt som härrör från internationella konventioner, utgör hinder för att kostnaden bärs av fartygsägaren eller den som chartrat fartyget, även om dessa personer ska betraktas som "innehavare" i den mening som avses i artikel 1 c i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, så måste den nationella lagstiftningen, för att säkerställa att artikel 15 i direktivet införlivas korrekt, medge att kostnaden bärs av producenten av den produkt från vilken avfallet härrör. I enlighet med principen förorenaren betalar kan emellertid denne producent endast belastas kostnaden såvida han genom sina handlingar har medverkat till risken för den förorening som orsakades av förlisningen.

(¹) EUT C 129 av den 9.6.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State van België (Belgien)) – Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW och Andibel VZW mot Belgische Staat

(Mål C-219/07) (¹)

(Artikel 30 EG — Förordning (EG) nr 338/97 — Skydd av arter av vilda djur och växter — Förbud mot att inneha däggdjur av vissa arter som anges i eller som inte omfattas av denna förordning — Innehav som tillåts i andra medlemsstater)

(2008/C 209/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW och Andibel VZW

Motpart: Belgische Staat

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Raad van State van België – Tolkning av artikel 30 och rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 1997, s. 1) – Nationell lagstiftning som innehåller en förteckning över vilka djurarter som får innehas i den berörda medlemsstaten, vilket leder till att arter som anges i bilaga B, C eller D till förordningen eller inte alls nämns i förordningen inte får innehas – Innehav som är tillåtet i andra medlemsstater som har en lagstiftning som är förenlig med förordningen.

Domslut

Artiklarna 28 EG och 30 EG utgör, ensamma eller i förening med rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, inte hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken förbudet mot att importera, inneha och bedriva handel med andra däggdjursarter än dem som uttryckligen anges i denna lagstiftning omfattar däggdjursarter som inte anges i bilaga A till nämnda förordning, såvida inte skyddet eller iakttagandet av de intressen och krav som det har hänvisats till i punkterna 27–29 i denna dom kan uppnås på ett lika effektivt sätt genom åtgärder med mindre begränsande verkan på handeln inom gemenskapen.